

709

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 lipca 2002 r.

**w sprawie mocy obowiązującej Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,
sporządzonego w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2001 r. o ratyfikacji Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (Dz. U. Nr 98, poz. 1065), sporządzonego w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 9 października 2001 r. wyżej wymieniony statut. Dnia 12 listopada 2001 r. złożono Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, jako depozytariuszowi, dokument ratyfikacyjny.

Zgodnie z artykułem 126 ust. 1 powyższego statutu wszedł on w życie dnia 1 lipca 2002 r. W tym samym dniu wszedł w życie także w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego Rzeczpospolita Polska złożyła następującą deklarację:

„W odniesieniu do artykułu 87 ustęp 2 statutu Rzeczpospolita Polska oświadcza, że wnioski o współpracę składane przez Trybunał oraz załączone dokumenty sporządzane będą w języku polskim.”

2. Następujące państwa stały się stronami Statutu:

Republika Południowej Afryki

Księstwo Andory

Antigua i Barbuda

Republika Argentyńska

Australia

Republika Austrii

Królestwo Belgii

Belize

Republika Beninu

Republika Boliwii

Bośnia i Hercegowina

Republika Botswany

Federacyjna Republika Brazylii

Republika Bułgarii

Republika Chorwacji

Republika Cypryjska

Królestwo Danii¹

Dominika

Republika Ekwadoru

Republika Estońska

Fidżi

Republika Finlandii

Republika Francuska

Republika Gabońska

Republika Gambii

Republika Ghany

Republika Grecka

Królestwo Hiszpanii

Republika Hondurasu

Irlandia

Republika Islandii

Jordańskie Królestwo Haszymidzkie

Federalna Republika Jugostawii

Królestwo Kambodży

Kanada

Demokratyczna Republika Konga

Republika Kostaryki

Królestwo Lesotho

Księstwo Liechtensteinu

Wielkie Księstwo Luksemburga

Republika Łotewska

Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

Republika Mali

Republika Wysp Marshalla

Republika Mauritius

Mongolia

Republika Namibii

Nauru

Królestwo Niderlandów²

Republika Federalna Niemiec

¹ „Z takim wyłączeniem terytorialnym, że „aż do kolejnego oświadczenia, Statut nie znajduje zastosowania do Wysp Owczych i Grenlandii.”

(*“With a territorial exclusion to the effect that „Until further notice, the Statute shall not apply to the Faroe Islands and Greenland”*).

² „W stosunku do Królestwa w Europie, Antyli Niderlandzkich oraz Aruby” (*“For the Kingdom in Europe, the Netherlands Antilles and Aruba”*).

Federalna Republika Nigerii
 Republika Nigru
 Królestwo Norwegii
 Nowa Zelandia³
 Republika Panamy
 Republika Paragwaju
 Republika Peru
 Republika Portugalska
 Rumunia
 Republika San Marino
 Republika Senegalu
 Republika Sierra Leone
 Republika Słowacka
 Republika Słowenii
 Konfederacja Szwajcarska
 Królestwo Szwecji
 Republika Środkowoafrykańska
 Republika Tadżykistanu
 Republika Trynidadu i Tobago
 Republika Ugandy
 Wschodnia Republika Urugwaju
 Boliwariańska Republika Wenezueli
 Republika Węgierska
 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii
 i Irlandii Północnej
 Republika Włoska.

3. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, przystąpienia lub zatwierdzenia następujące państwa złożyły podane niżej deklaracje:

KSIĘSTWO ANDORY

Deklaracje:

Stosownie do artykułu 87 ustęp 1 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Księstwo

Andory oświadcza, że wszystkie wnioski o współpracę, sporządzone przez Trybunał zgodnie z częścią IX statutu, muszą być przekazywane drogą dyplomatyczną.

Stosownie do artykułu 87 ustęp 2 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Księstwo Andory oświadcza, że wszystkie wnioski o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski otrzymywane z Trybunału muszą być, zgodnie z artykułem 50 statutu, ustanawiającym języki arabski, chiński, angielski, francuski, rosyjski i hiszpański językami urzędowymi Trybunału, sporządzane w języku francuskim lub hiszpańskim albo, w razie konieczności, dołącza się do nich tłumaczenie na jeden z tych języków.

Stosownie do artykułu 103 ustęp 1 (a) i (b) Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Księstwo Andory oświadcza, że w razie konieczności zadeklaruje wolę przyjęcia obywateli Andory skazanych przez Trybunał, pod warunkiem, że wyrok wydany przez Trybunał będzie wykonalny zgodnie z ustawodawstwem Andory dotyczącym maksymalnego okresu trwania skazania.

(„With regard to article 87, paragraph 1, of the Rome Statute of the International Criminal Court, the Principality of Andorra declares that all requests for cooperation made by the Court under part 9 of the Statute must be transmitted through the diplomatic channel.

With regard to article 87, paragraph 2, of the Rome Statute of the International Criminal Court, the Principality of Andorra declares that all requests for cooperation and any supporting documents that it receives from the Court must, in accordance with article 50 of the Statute establishing Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish as the official languages of the Court, be drafted in French or Spanish or accompanied, where necessary, by a translation into one of these languages. With regard to article 103 paragraph 1 (a) and (b) of the Rome Statute of the International Criminal Court, the Principality of Andorra declares that it would, if necessary, be willing to accept persons of Andorran nationality sentenced by the Court, provided that the sentence imposed by the Court was enforced in accordance with Andorran legislation on the maximum duration of sentences.”)

REPUBLIKA ARGENTYŃSKA

Deklaracja:

W odniesieniu do artykułu 87 ustęp 2 statutu Republika Argentyna niniejszym oświadcza, że wnioski Trybunału o współpracę oraz wszelkie załączone dokumenty będą sporządzane w języku hiszpańskim lub dołącza się do nich tłumaczenie na język hiszpański.

(„With regard to article 87, paragraph 2, of the Statute, the Argentine Republic hereby declares that requests for cooperation coming from the Court, and any accompanying documentation, shall be in Spanish or shall be accompanied by a translation into Spanish.”)

³ Wraz z oświadczeniem, że „zgodnie z konstytucyjnym statusem Tokelau i biorąc pod uwagę jego zaangażowanie w rozwój samorządu poprzez prawo do samostanowienia w świetle Karty Narodów Zjednoczonych, ratyfikacja statutu nie rozciąga się na Tokelau, o ile lub dopóki rząd Nowej Zelandii nie złoży oświadczenia u Depozytariusza opartego o przeprowadzone konsultacje z terytorium Tokelau.”
 („With a declaration to the effect that “consistent with constitutional status of Tokelau and taking into account its commitment to the development of self-government through an act of self-determination under the Charter of the United Nations, this ratification shall not extend to Tokelau unless and until a Declaration to this effect is lodged by the Government of New Zealand with the Depository on the basis of appropriate consultation with that territory.””)

AUSTRALIA

Deklaracja:

Rząd Australii po rozważeniu statutu niniejszym go ratyfikuje w imieniu Australii z następującym oświadczeniem, którego postanowienia mają pełną moc w prawie australijskim i które nie jest zastrzeżeniem:

Australia odnotowuje, że sprawa będzie niedopuszczalna przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym (Trybunałem), gdy jest ona przedmiotem postępowania karnego w państwie. Australia potwierdza pierwszeństwo swojej jurysdykcji karnej w odniesieniu do zbrodni podlegających jurysdykcji Trybunału. Aby umożliwić Australii skuteczne wykonywanie jej jurysdykcji i pełne przestrzeganie zobowiązań wynikających ze Statutu Trybunału, żadna osoba nie będzie dostarczona Trybunałowi przez Australię, dopóki [Australia] nie będzie miała pełnej możliwości przeprowadzenia postępowania karnego odnośnie do jakichkolwiek zarzucanych zbrodni. W tym celu procedura prawa australijskiego implementująca Statut Trybunału stanowi, że żadna osoba nie może być dostarczona Trybunałowi, o ile Australijski Prokurator Generalny nie wyda dokumentu zezwalającego na dostarczenie. Prawo australijskie stanowi również, że żadna osoba nie może być aresztowana stosownie do nakazu aresztowania wydanego przez Trybunał bez dokumentu wydanego przez Prokuratora Generalnego.

Australia ponadto oświadcza, że zgodnie z jej rozumieniem przestępstwa określone w artykułach 6, 7 i 8 będą interpretowane i traktowane w sposób zgodny ze sposobem, w jakim są one implementowane w australijskim prawie wewnętrznym.

(„The Government of Australia, having considered the Statute, now hereby ratifies the same, for and on behalf of Australia, with the following declaration, the terms of which have full effect in Australian law, and which is not a reservation:

Australia notes that a case will be inadmissible before the International Criminal Court (the Court) where it is being investigated or prosecuted by a State. Australia reaffirms the primacy of its criminal jurisdiction in relation to crimes within the jurisdiction of the Court. To enable Australia to exercise its jurisdiction effectively, and fully adhering to its obligations under the Statute of the Court, no person will be surrendered to the Court by Australia until it has had the full opportunity to investigate or prosecute any alleged crimes. For this purpose, the procedure under Australian law implementing the Statute of the Court provides that no person can be surrendered to the Court unless the Australian Attorney-General issues a certificate allowing surrender. Australian law also provides that no person can be arrested pursuant to an arrest warrant issued by the Court without a certificate from the Attorney-General.

Australia further declares its understanding that the offences in article 6, 7 and 8 will be interpreted and

applied in a way that accords with the way they are implemented in Australian domestic law.”)

REPUBLIKA AUSTRII

Stosownie do artykułu 87 ustęp 2 Statutu Rzymskiego Republika Austrii oświadcza, że wnioski o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski będą sporządzane w języku niemieckim lub dołącza się do nich tłumaczenie na ten język.

(„Pursuant to article 87, paragraph 2, of the Rome Statute the Republic of Austria declares that requests for cooperation and any documents supporting the request shall either be in or be accompanied by a translation into the German language.”)

KRÓLESTWO BELGII

Deklaracja dotycząca artykułu 31 ustęp 1 (c):

Stosownie do artykułu 21 ustęp 1 (b) statutu oraz mając na względzie zasady międzynarodowego prawa humanitarne, które nie mogą być naruszane, Rząd Belgii uważa, że artykuł 31 ust. 1 (c) statutu może być stosowany i interpretowany wyłącznie w zgodzie z tymi zasadami.

Deklaracja dotycząca artykułu 87 ustęp 1:

W odniesieniu do artykułu 87 ustęp 1 statutu Królestwo Belgii oświadcza, że organem właściwym do otrzymywania wniosków o współpracę jest Ministerstwo Sprawiedliwości.

Deklaracja dotycząca artykułu 87 ustęp 2:

W odniesieniu do artykułu 87 ustęp 2 Królestwo Belgii oświadcza, że wnioski Trybunału o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski będą sporządzane w urzędowym języku Królestwa.

(„Declaration concerning article 31, paragraph 1 (c):

Pursuant to article 21, paragraph 1 (b), of the Statute and having regard to the rules of international humanitarian law which may not be derogated from, the Belgian Government considers that article 31, paragraph 1 (c), of the Statute can be applied and interpreted only in conformity with those rules.

Declaration concerning article 87, paragraph 1:

With reference to article 87, paragraph 1, of the Statute, the Kingdom of Belgium declares that the Ministry of Justice is the authority competent to receive requests for cooperation.

Declaration concerning article 87, paragraph 2:

With reference to article 87, paragraph 2, the Kingdom of Belgium declares that requests by the Court for cooperation and any documents supporting the request shall be in an official language of the Kingdom.”)

BELIZE

Deklaracja:

Stosownie do artykułu 87 ustęp 1 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Belize oświadcza, że wszelkie wnioski kierowane do niego zgodnie z częścią IX powinny być przekazywane drogą dyplomatyczną.

(„Pursuant to article 87 (1) (a) of the Statute of the International Criminal Court, Belize declares that all requests made to it in accordance with part 9 be sent through diplomatic channels.”)

REPUBLIKA CYPRYJSKA

Deklaracja:

1. Stosownie do artykułu 87 ustęp 1 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału [Karnego] Republika Cypryjska oświadcza, że wnioski Trybunału mogą być również przekazywane bezpośrednio do Ministerstwa Sprawiedliwości i Porządku Publicznego.

2. Stosownie do artykułu 87 ust. 2 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Republika Cypryjska oświadcza, że wnioski Trybunału o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski będą przekazywane również w języku angielskim, będącym jednym z języków roboczych Trybunału.

(„1. Pursuant to article 87 (1) of the Rome Statute of the International [Criminal] Court, the Republic of Cyprus declares that requests from the Court may also be transmitted directly to the Ministry of Justice and Public Order.

2. Pursuant to article 87 (2) of the Rome Statute of the International Criminal Court, the Republic of Cyprus declares that requests from the Court for cooperation and any documents supporting them shall be transmitted also in English, which is one of the working languages of the Court.”)

KRÓLESTWO DANII

Stosownie do artykułu 87 ustęp 1 statutu Królestwo Danii oświadcza, że wnioski Trybunału będą przekazywane drogą dyplomatyczną bądź bezpośrednio do Ministerstwa Sprawiedliwości, który jest organem właściwym do przyjmowania takich wniosków.

Stosownie do artykułu 87 ustęp 2 statutu Królestwo Danii oświadcza, że wnioski Trybunału o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski będą przekazywane w języku duńskim, będącym urzędowym językiem Danii, lub w języku angielskim, będącym jednym z roboczych języków Trybunału.

(„Pursuant to article 87 (1) of the Statute, Denmark declares that requests from the Court shall be transmitted through the diplomatic channel or directly to the Ministry of Justice, which is the authority competent to receive such requests.

Pursuant to article 87 (2) of the Statute, Denmark declares that requests from the Court for cooperation and any documents supporting such requests shall be submitted either in Danish which is the official language of Denmark or in English, which is one of the working languages of the Court.”)

ARABSKA REPUBLIKA EGIPTU

Deklaracja:

1. Stosownie do artykułu 87 ustępy 1 i 2 Arabska Republika Egiptu oświadcza, że Ministerstwo Sprawiedliwości będzie organem odpowiedzialnym za zajmowanie się wnioskami o współpracę z Trybunałem. Takie wnioski będą przekazywane drogą dyplomatyczną. Wnioski o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wniosek będą sporządzane w języku arabskim, będącym urzędowym językiem Państwa, i będzie do nich dołączane tłumaczenie na język angielski będący jednym z roboczych języków Trybunału.

2. Arabska Republika Egiptu potwierdza duże znaczenie Statutu interpretowanego i stosowanego zgodnie z ogólnymi zasadami i fundamentalnymi prawami powszechnie uznanymi i zaakceptowanymi przez całą społeczność międzynarodową oraz zgodnie z zasadami, celami i postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych, jak również z ogólnymi zasadami i regułami prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa humanitarne. Ponadto oświadcza, że będzie interpretowała i stosowała znajdujące się w Statucie Trybunału odwołania do dwóch pojęć — fundamentalnych praw i międzynarodowych standardów, rozumiejąc je w ten sposób, że odwołania te odnoszą się do fundamentalnych praw i międzynarodowo uznanych norm i standardów akceptowanych przez społeczność międzynarodową jako całość.

3. Arabska Republika Egiptu oświadcza, że jej rozumienie warunków, środków i reguł, które znajdują się we wprowadzającym ustępie artykułu 7 Statutu Trybunału, jest takie, iż będą one miały zastosowanie do wszystkich czynów wymienionych w tym artykule.

4. Arabska Republika Egiptu oświadcza, że jej rozumienie artykułu 8 Statutu Trybunału będzie następujące:

- (a) postanowienia Statutu odnoszące się do zbrodni wojennych, o których mowa generalnie w artykule 8, a w szczególności w artykule 8 ustęp 2 (b), będą stosowane niezależnie od środków, za pomocą których zostaną one popełnione, lub typu użytej broni, łącznie z bronią nuklearną, mających charakter masowy i powodujących niepotrzebną szkodę wbrew międzynarodowemu prawu humanitarne;
- (b) cele wojskowe, o których mowa w artykule 8 ustęp 2 (b) statutu, muszą być definiowane w świetle zasad, reguł i postanowień międzynarodowego prawa humanitarne. Obiekty cywilne muszą być definiowane i traktowane zgodnie z postanowieniami Protokołu Dodatkowego do Konwencji Genewskich z 12 sierpnia 1949 r. (Pro-

tokół I), a w szczególności artykułu 52 tegoż. W przypadku wątpliwości, obiekt będzie uważany za cywilny;

- (c) Arabska Republika Egiptu potwierdza, że pojęcie „konkretna, bezpośrednia i całkowita spodziewana korzyść wojskowa” użyte w artykule 8 ustęp 2 (b) (iv) musi być interpretowane w świetle odpowiednich postanowień Protokołu Dodatkowego do Konwencji Genewskich z 12 sierpnia 1949 r. (Protokół I). Pojęcie to musi być również interpretowane jako odnoszące się do korzyści przewidywanej przez sprawcę w czasie, kiedy zbrodnia była popełniona. Żadne usprawiedliwienie nie może być powoływane w stosunku do jakiegokolwiek zbrodni, która ze swej natury może spowodować przypadkową szkodę, naruszając prawo mające zastosowanie do konfliktów zbrojnych. Całkowita korzyść wojskowa nie może być używana jako podstawa dla usprawiedliwienia ostatecznego celu wojny lub jakiegokolwiek innych celów strategicznych. Spodziewana korzyść musi być proporcjonalna do spowodowanej szkody;
- (d) artykuł 8 ustęp 2 (b) (xvii) i (xviii) statutu będzie miał zastosowanie do wszystkich typów emisji, których efekty mają charakter masowy, oraz broni używanych do ich przenoszenia, łącznie z emisjami będącymi rezultatem użycia broni nuklearnej.

5. Arabska Republika Egiptu oświadcza, że zasada nieretroaktywności jurysdykcji Trybunału, stosownie do artykułów 11 i 24 statutu, nie będzie naruszać ugruntowanej zasady, że ściganie jakiegokolwiek zbrodni wojennej nie będzie zakazane z powodu przedawnienia oraz że żaden zbrodniarz wojenny nie uniknie sprawiedliwości ani ścigania w obszarze innej jurysdykcji prawnej.

(„1. Pursuant to article 87, paragraphs 1 and 2, the Arab Republic of Egypt declares that the Ministry of Justice shall be the party responsible for dealing with requests for cooperation with the Court. Such requests shall be transmitted through the diplomatic channel. Requests for cooperation and any documents supporting the request shall be in the Arabic language, being the official language of the State, and shall be accompanied by a translation into English being one of the working languages of the Court.

2. The Arab Republic of Egypt affirms the importance of the Statute being interpreted and applied in conformity with the general principles and fundamental rights which are universally recognized and accepted by the whole international community and with the principles, purposes and provisions of the Charter of the United Nations and the general principles and rules of international law and international humanitarian law. It further declares that it shall interpret and apply the references that appear in the Statute of the Court to the two terms fundamental rights and international standards on the understanding that such references are to the fundamental rights and internationally recognized

norms and standards which are accepted by the international community as a whole.

3. The Arab Republic of Egypt declares that its understanding of the conditions, measures and rules which appear in the introductory paragraph of article 7 of the Statute of the Court is that they shall apply to all the acts specified in that article.

4. The Arab Republic of Egypt declares that its understanding of article 8 of the Statute of the Court shall be as follows:

(a) The provisions of the Statute with regard to the war crimes referred to in article 8 in general and article 8, paragraph 2 (b), in particular shall apply irrespective of the means by which they were perpetrated or the type of weapon used, including nuclear weapons, which are indiscriminate in nature and cause unnecessary damage, in contravention of international humanitarian law.

(b) The military objectives referred to in article 8, paragraph 2 (b), of the Statute must be defined in the light of the principles, rules and provisions of international humanitarian law. Civilian objects must be defined and dealt with in accordance with the provisions of the Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949 (Protocol I) and, in particular, article 52 thereof. In case of doubt, the object shall be considered to be civilian.

(c) The Arab Republic of Egypt affirms that the term «the concrete and direct overall military advantage anticipated» used in article 8, paragraph 2 (b) (iv), must be interpreted in the light of the relevant provisions of the Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949 (Protocol I). The term must also be interpreted as referring to the advantage anticipated by the perpetrator at the time when the crime was committed. No justification may be adduced for the nature of any crime which may cause incidental damage in violation of the law applicable in armed conflicts. The overall military advantage must not be used as a basis on which to justify the ultimate goal of the war or any other strategic goals. The advantage anticipated must be proportionate to the damage inflicted.

(d) Article 8, paragraph 2 (b) (xvii) and (xviii), of the Statute shall be applicable to all types of emissions which are indiscriminate in their effects and the weapons used to deliver them, including emissions resulting from the use of nuclear weapons.

5. The Arab Republic of Egypt declares that the principle of the non-retroactivity of the jurisdiction of the Court, pursuant to articles 11 and 24 of the Statute, shall not invalidate the well established principle that no war crime shall be barred from prosecution due to the statute of limitations and no war criminal shall escape justice or escape prosecution in other legal jurisdictions.”)

REPUBLIKA ESTOŃSKA

Deklaracja:

Stosownie do artykułu 87 ustęp 1 statutu Republika Estońska oświadcza, że wnioski Międzynarodowego Trybunału Karnego będą przekazywane drogą dyplomatyczną lub bezpośrednio do Prokuratury, będącej organem właściwym do przyjmowania takich wniosków.

Stosownie do artykułu 87 ustęp 2 statutu Republika Estońska oświadcza, że wnioski Międzynarodowego Trybunału Karnego i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski będą przekazywane w języku estońskim, będącym językiem urzędowym Republiki Estońskiej, bądź w języku angielskim, będącym jednym z roboczych języków Trybunału.

(„Pursuant to article 87, paragraph 1, of the Statute the Republic of Estonia declares that the requests from the International Criminal Court shall be transmitted either through the diplomatic channels or directly to the Public Prosecutor’s Office, which is the authority to receive such requests.

Pursuant to article 87, paragraph 2, of the Statute the Republic of Estonia declares that requests from the International Criminal Court and any documents supporting such requests shall be submitted either in Estonian which is the official language of the Republic of Estonia or in English which is one of the working languages of the International Criminal Court.”)

REPUBLIKA FINLANDII

Deklaracja:

Stosownie do artykułu 87 ustęp 1 (a) statutu Republika Finlandii oświadcza, że wnioski o współpracę będą przekazywane drogą dyplomatyczną lub bezpośrednio do Ministerstwa Sprawiedliwości będącego organem właściwym do przyjmowania takich wniosków. Trybunał może również, w razie konieczności, zwrócić się bezpośrednio do innych właściwych organów w Finlandii. W sprawach dotyczących wniosków o dostarczenie jedynym właściwym organem jest Ministerstwo Sprawiedliwości.

Stosownie do art. 87 ust. 2 statutu Republika Finlandii oświadcza, że wnioski Trybunału i wszelkie załączone dokumenty będą przekazywane w języku fińskim lub szwedzkim, będącymi językami urzędowymi Finlandii, bądź w języku angielskim, będącym jednym z roboczych języków Trybunału.

(„Pursuant to article 87 (1) (a) of the Statute, the Republic of Finland declares that requests for cooperation shall be transmitted either through the diplomatic channel or directly to the Ministry of Justice, which is the authority competent to receive such requests. The Court may also, if need be, enter into direct contact with other competent authorities of Finland. In matters relating to requests for surrender the Ministry of Justice is the only competent authority.

Pursuant to article 87 (2) of the Statute, the Republic of Finland declares that requests from the Court and any documents supporting such requests shall be submitted either in Finnish or Swedish, which are the official languages of Finland, or in English which is one of the working languages of the Court.”)

REPUBLIKA FRANCUSKA

I. Deklaracja interpretacyjna:

1. Postanowienia Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego nie wykluczają wykonywania przez Francję jej nienaruszalnego prawa do samoobrony, zgodnie z artykułem 51 Karty.
2. Postanowienia artykułu 8 Statutu, w szczególności ustęp 2 (b), odnoszą się wyłącznie do broni konwencjonalnej i nie mogą ani regulować, ani zakazywać możliwości użycia broni nuklearnej, ani umniejszać innych zasad prawa międzynarodowego mających zastosowanie do innej broni koniecznej do wykonywania przez Francję jej nienaruszalnego prawa do samoobrony, chyba że broń nuklearna lub inna broń, o której tu mowa, stanie się w przyszłości przedmiotem całkowitego zakazu i zostanie włączona do aneksu statutu w drodze poprawki przyjętej zgodnie z postanowieniami artykułów 121 i 123.
3. Rząd Republiki Francuskiej uważa, że pojęcie „konflikt zbrojny” w artykule 8 ustęp 2 (b) i (c), zarówno samo w sobie, jak i w swoim kontekście, odnosi się do sytuacji tego rodzaju, które nie obejmują popełnienia przestępstw pospolitych, włącznie z aktami terroryzmu, niezależnie czy zbiorowych, czy pojedynczych.
4. Sytuacja, do której odnosi się artykuł 8 ustęp 2 (b) (xxiii) Statutu, nie wyklucza kierowania przez Francję ataków na cele uznawane przez międzynarodowe prawo humanitarne za cele wojskowe.
5. Rząd Republiki Francuskiej oświadcza, że pojęcie „korzyść wojskowa” w artykule 8 ustęp 2 (b) (iv) odnosi się do korzyści spodziewanych z ataku jako całości, a nie z pojedynczych lub poszczególnych elementów takiego ataku.
6. Rząd Republiki Francuskiej oświadcza, że dany obszar może być w całości uważany za „cel wojskowy”, do którego odnosi się artykuł 8 ustęp 2 (b), jeżeli z powodu jego sytuacji, charakteru, użycia, położenia, całkowitego lub częściowego zniszczenia, zdobycia lub unieszkodliwienia, biorąc pod uwagę okoliczności chwili, przedstawia on rozstrzygającą korzyść wojskową. Rząd Republiki Francuskiej uważa, że postanowienia artykułu 8 ustęp 2 (b) (ii) i (v) nie odnoszą się do możliwej ubocznej szkody wynikającej z aktów kierowanych na cele wojskowe.
7. Rząd Republiki Francuskiej oświadcza, że ryzyko szkody w środowisku naturalnym będącej rezultatem użycia metody lub środków działań wojennych, tak jak zostało ono przedstawione w artykule 8 ustęp 2 (b) (iv), musi być ważne obiektywnie

na podstawie informacji dostępnych w czasie ich oszacowania.

II. Deklaracja złożona stosownie do artykułu 87 ustęp 2:

Stosownie do artykułu 87 ustęp 2 statutu Republika Francuska oświadcza, że wnioski o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski kierowane do niej przez Trybunał muszą być sporządzone w języku francuskim.

III. Deklaracja złożona na podstawie artykułu 124:

Stosownie do artykułu 124 Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Republika Francuska oświadcza, że nie uznaje jurysdykcji Trybunału w odniesieniu do kategorii zbrodni, o których mowa w artykule 8, w przypadkach, kiedy zarzuca się, że zbrodnia została popełniona przez jej obywateli lub na jej terytorium.

(„I. Interpretative declarations:

1. *The provisions of the Statute of the International Criminal Court do not preclude France from exercising its inherent right of self-defence in conformity with article 51 of the Charter.*
2. *The provisions of article 8 of the Statute, in particular paragraph 2 (b) thereof, relate solely to conventional weapons and can neither regulate nor prohibit the possible use of nuclear weapons nor impair the other rules of international law applicable to other weapons necessary to the exercise by France of its inherent right of self-defence, unless nuclear weapons or the other weapons referred to herein become subject in the future to a comprehensive ban and are specified in an annex to the Statute by means of an amendment adopted in accordance with the provisions of articles 121 and 123.*
3. *The Government of the French Republic considers that the term ‘armed conflict’ in article 8, paragraphs 2 (b) and (c), in and of itself and in its context, refers to a situation of a kind which does not include the commission of ordinary crimes, including acts of terrorism, whether collective or isolated.*
4. *The situation referred to in article 8, paragraph 2 (b) (xxiii), of the Statute does not preclude France from directing attacks against objectives considered as military objectives under international humanitarian law.*
5. *The Government of the French Republic declares that the term «military advantage» in article 8, paragraph 2 (b) (iv), refers to the advantage anticipated from the attack as a whole and not from isolated or specific elements thereof.*
6. *The Government of the French Republic declares that a specific area may be considered a «military objective» as referred to in article 8, paragraph 2 (b), as a whole if, by reason of its situ-*

ation, nature, use, location, total or partial destruction, capture or neutralization, taking into account the circumstances of the moment, it offers a decisive military advantage.

The Government of the French Republic considers that the provisions of article 8, paragraph 2 (b) (ii) and (v), do not refer to possible collateral damage resulting from attacks directed against military objectives.

7. *The Government of the French Republic declares that the risk of damage to the natural environment as a result of the use of methods and means of warfare, as envisaged in article 8, paragraph 2 (b) (iv), must be weighed objectively on the basis of the information available at the time of its assessment.*

II. Declaration pursuant to article 87, paragraph 2:

Pursuant to article 87, paragraph 2, of the Statute, the French Republic declares that requests for cooperation, and any documents supporting the request, addressed to it by the Court must be in the French language.

III. Declaration under article 124:

Pursuant to article 124 of the Statute of the International Criminal Court, the French Republic declares that it does not accept the jurisdiction of the Court with respect to the category of crimes referred to in article 8 when a crime is alleged to have been committed by its nationals or on its territory.”)

REPUBLIKA GAMBII

Deklaracja:

Stosownie do artykułu 87 (1) statutu Republika Gambii oświadcza, że wnioski Trybunału będą przekazywane drogą dyplomatyczną lub bezpośrednio do Izby Prokuratury Generalnej lub Departamentu Stanu do Spraw Sprawiedliwości, który jest organem właściwym do otrzymywania takich wniosków.

Stosownie do artykułu 87 (2) statutu Republika Gambii oświadcza, że wnioski Trybunału, wraz z jakimikolwiek dokumentami popierającymi takie wnioski, będą sporządzane w języku angielskim, który jest jednym z roboczych języków Trybunału i urzędowym językiem Republiki Gambii.

(„Pursuant to article 87 (1) of the statute, the Republic of the Gambia declares that requests from the Court shall be transmitted through the diplomatic channel or directly to the Attorney General’s Chambers and the Department of State for Justice, which is the authority competent to receive such request.

Pursuant to article 87 (2) of the Statute, the Republic of the Gambia declares that requests from the Court and any document supporting such requests shall be in English which is one of the working languages of the Court and the official language of the Republic of the Gambia.”)

KRÓLESTWO HISZPANII

Deklaracja na podstawie artykułu 87 ustępy 1 i 2:

W związku z artykułem 87 ustęp 1 statutu Królestwo Hiszpanii oświadcza, że z zastrzeżeniem obszarów właściwości Ministerstwa Spraw Zagranicznych Ministerstwo Sprawiedliwości będzie organem właściwym do przekazywania wniosków o współpracę pochodzących od Trybunału i kierowanych do Trybunału.

W związku z artykułem 87 ustęp 2 Statutu Królestwo Hiszpanii oświadcza, że wnioski o współpracę kierowane do niego przez Trybunał i jakiegokolwiek dokumenty popierające wniosek muszą być sporządzane w języku hiszpańskim lub musi być do nich dołączane tłumaczenie na język hiszpański.

Deklaracja na podstawie artykułu 103 ustęp 1 (b):

Hiszpania deklaruje swoją wolę przyjęcia we właściwym czasie osób skazanych przez Międzynarodowy Trybunał Karny, pod warunkiem że wymiar kary nie przekroczy maksimum przewidzianego za jakąkolwiek zbrodnię na podstawie prawa hiszpańskiego.

(„Declarations under article 87, paragraphs 1 and 2:

In relation to article 87, paragraph 1, of the Statute, the Kingdom of Spain declares that, without prejudice to the fields of competence of the Ministry of Foreign Affairs, the Ministry of Justice shall be the competent authority to transmit requests for cooperation made by the Court or addressed to the Court.

In relation to article 87, paragraph 2, of the Statute, the Kingdom of Spain declares that requests for cooperation addressed to it by the Court and any supporting documents must be in Spanish or accompanied by a translation into Spanish.

Declaration under article 103, paragraph 1 (b):

Spain declares its willingness to accept at the appropriate time, persons, sentenced by the International Criminal Court, provided that the duration of the sentence does not exceed the maximum stipulated for any crime under Spanish law.”)

DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA

Deklaracja:

Stosownie do artykułu 87 ustęp 1 (a) Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego wnioski o współpracę sporządzone przez Trybunał będą przekazywane Rządowej Prokuraturze Demokratycznej Republiki Konga.

Język francuski będzie urzędowym językiem każdego wniosku o współpracę w rozumieniu artykułu 87 ustęp 1 (a) statutu.

(„Pursuant to article 87, paragraph 1 (a), of the Rome Statute of the International Criminal Court, requests for cooperation issued by the Court shall be transmitted to the Government Procurator’s Office of the Democratic Republic of the Congo.

For any request for cooperation within the meaning of article 87, paragraph 1 (a) of the Statute, French shall be the official language.”)

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU

Deklaracja złożona stosownie do artykułu 87 ustęp 1 (a) statutu dotycząca organu centralnego:

Wnioski Trybunału, sporządzone stosownie do artykułu 87 ustęp 1 (a) statutu, będą wysyłane do centralnego organu do spraw współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym, którym jest Minister Sprawiedliwości Rządu Księstwa Liechtensteinu.

Deklaracja złożona stosownie do artykułu 87 ustęp 1 (a) statutu dotycząca bezpośredniego przesyłania dokumentów:

Stosownie do artykułu 87 ustęp 1 (a) statutu Trybunał może przysyłać decyzje i inne pisma lub dokumenty do odbiorców na terenie Księstwa Liechtensteinu bezpośrednio poprzez pocztę. Do wezwań do zgłoszenia się do Trybunału w charakterze świadka lub biegłego dołącza się Regułę Procesową i Dowodową Trybunału dotyczącą samooskarżenia. Reguła ta zostanie dostarczona osobie zainteresowanej w języku dla niej zrozumiałym.

Deklaracja złożona stosownie do artykułu 87 ustęp 2 statutu dotycząca języka urzędowego:

Językiem urzędowym w znaczeniu artykułu 87 ustęp 2 statutu jest język niemiecki. Wnioski i popierająca je dokumentacja będą składane w języku urzędowym Księstwa Liechtensteinu, którym jest język niemiecki, lub będą przetłumaczone na ten język.

Deklaracja złożona stosownie do artykułu 103 ustęp 1 statutu:

Stosownie do artykułu 103 ustęp 1 statutu Księstwo Liechtensteinu oświadcza swoją wolę przyjęcia osób skazanych na karę pozbawienia wolności przez Trybunał celem odbywania przez nie kary, jeżeli te osoby są obywatelami Liechtensteinu albo jeżeli posiadają miejsce zamieszkania w Księstwie Liechtensteinu.

(„Declaration pursuant to article 87, paragraph 1 (a), of the Statute, concerning the central authority:

Requests of the Court made pursuant to article 87, paragraph 1 (a) of the Statute, shall be transmitted to the central authority for cooperation with the International Criminal Court, namely the Ministry of Justice of the Government of the Principality of Liechtenstein.

Declaration pursuant to article 87, paragraph 1 (a), of the Statute, concerning direct service of documents:

Pursuant to article 87, paragraph 1 (a), of the Statute, the Court may serve its decisions and other records or documents upon recipients in the Principality of Liechtenstein directly by mail. A summons to appear before the Court as a witness or expert shall be accompanied by the Rule of Procedure and Evidence of the Court on self-incrimination; this Rule shall be given to the person concerned in a language that the person understands.

Declaration pursuant to article 87, paragraph 2, of the Statute, concerning the official language:

The official language in the sense of article 87, paragraph 2, of the Statute is German. Requests and supporting documentation shall be submitted in the official language of the Principality of Liechtenstein, German, or translated into German.

Declaration pursuant to article 103, paragraph 1, of the Statute:

Pursuant to article 103, paragraph 1, of the Statute, the Principality of Liechtenstein declares its willingness to accept persons sentenced to imprisonment by the Court, for purposes of execution of the sentence, if the persons are Liechtenstein citizens or if the persons' usual residence is in the Principality of Liechtenstein".)

REPUBLIKA ŁOTEWSKA

Deklaracja:

Stosownie do artykułu 87 ustęp 2 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Republika Łotewska oświadcza, że wnioski o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wniosek będą sporządzone w języku angielskim albo będzie do nich dołączane tłumaczenie na język łotewski.

(„Pursuant to article 87, paragraph 2, of the Rome Statute of the International Criminal Court, the Republic of Latvia declares that requests for cooperation and any documents supporting the request shall either be in or be accompanied by a translation into the Latvian language.”)

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Republika Federalna Niemiec oświadcza, że stosownie do artykułu 87 ustęp 1 Statutu Rzymskiego wnioski Trybunału mogą być również przekazywane bezpośrednio do Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości lub, w poszczególnych przypadkach, do wyznaczonej przez Ministerstwo agencji. Wnioski do Trybunału mogą być przekazywane bezpośrednio przez Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości lub za zgodą tego Ministerstwa przez inną właściwą agencję.

Republika Federalna Niemiec oświadcza następnie, że stosownie do artykułu 87 ustęp 2 Statutu Rzymskiego do wniosków o współpracę skierowanych do Niemiec oraz jakichkolwiek dokumentów popierających wnioski muszą być dołączone tłumaczenia na język niemiecki.

(„The Federal Republic of Germany declares, pursuant to article 87 (1) of the Rome Statute, that requests from the Court can also be transmitted directly to the Federal Ministry of Justice or an agency designated by the Federal Ministry of Justice in an individual case. Requests to the Court can be transmitted directly from the Federal Ministry of Justice or, with the Ministry's agreement, from another competent agency to the Court.

The Federal Republic of Germany further declares, pursuant to article 87 (2) of the Rome Statute, that requests for cooperation to Germany and any documents supporting the request must be accompanied by a translation into German.”)

KRÓLESTWO NORWEGII

Deklaracje:

1. W związku z artykułem 87 ustęp 1(a) Królestwo Norwegii niniejszym oświadcza, że Królewskie Ministerstwo Sprawiedliwości jest organem wyznaczonym do przekazywania wniosków Trybunału.

2. W związku z artykułem 87 ustęp 2 Królestwo Norwegii niniejszym oświadcza, że wnioski Trybunału i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski będą składane w języku angielskim, który jest jednym z języków roboczych Trybunału.

(„1. With reference to article 87, paragraph 1 (a), the Kingdom of Norway hereby declares that the Royal Ministry of Justice is designated as the channel for the transmission of requests from the Court.

2. With reference to article 87, paragraph 2, the Kingdom of Norway hereby declares that requests from the Court and any documents supporting the request shall be submitted in English, which is one of the working languages of the Court.”)

NOWA ZELANDIA

Deklaracje:

1. Rząd Nowej Zelandii odnotowuje, że większość zbrodni wojennych wymienionych w artykule 8 Statutu Rzymskiego, w szczególności wymienionych w artykule 8 ustęp (2) (b) (i)—(v) oraz artykule 8 ustęp (2) (e) (i)—(iv) (które odnoszą się do różnego typu ataków na cele cywilne), nie czyni jakiegokolwiek odwołania do typu broni użytej dla popełnienia poszczególnych zbrodni. Rząd Nowej Zelandii przypomina, że fundamentalną zasadą, która leży u podstaw międzynarodowego prawa humanitarnego, jest łagodzenie i ograniczanie ze względów humanitarnych okrucieństwa wojny oraz że ta dziedzina prawa rozwinęła się i nieustannie się rozwija, aby sprostać współczesnym okolicznościom, i nie ogranicza się do uzbrojenia charakterystycznego dla czasów wcześniejszych. W związku z powyższym Rząd Nowej Zelandii uważa, że niezgodne z zasadami międzynarodowego prawa humanitarnego byłoby sugerowanie ograniczenia artykułu 8, w szczególności artykułu 8 ustęp (2) (b), do zdarzeń, w których używa się jedynie broni konwencjonalnej.

2. Rząd Nowej Zelandii znajduje poparcie dla swoich poglądów w Opinii Doradczej Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat legalności groźby lub użycia broni nuklearnej (1996) i zwraca uwagę na ustęp 86, w szczególności na stwierdzenie Trybunału, iż konkluzja, że prawa humanitarne nie stosuje się do takiej broni, „byłoby niezgodne z wyraźnie humanitarnym charakterem omawianych zasad prawnych, który przenika całe prawo o konfliktach zbrojnych i ma zastosowanie do wszystkich form działań wojennych i do wszystkich rodzajów broni, tych wykorzystywanych w przeszłości, obecnie i tych, które będą wykorzystywane w przyszłości.”

3. Rząd Nowej Zelandii następnie zauważa, że międzynarodowe prawo humanitarne stosuje się zarówno do państw agresorów, jak i do państw zaatakowanych, a jego stosowanie w danym przypadku nie jest zależne od uznania, czy państwo działa, czy nie działa w samoobronie. W tym zakresie Rząd odwołuje się do Opinii Doradczej w sprawie broni nuklearnej, ustępy 40—42.

(„1. The Government of New Zealand notes that the majority of the war crimes specified in article 8 of the Rome Statute, in particular those in article 8 (2) (b) (i)—(v) and 8 (2) (e) (i)—(iv) (which relate to various kinds of attacks on civilian targets), make no reference to the type of the weapons employed to commit the particular crime. The Government of New Zealand recalls that the fundamental principle that underpins international humanitarian law is to mitigate and circumscribe the cruelty of war for humanitarian reasons and that, rather than being limited to weaponry of an earlier time, this branch of law has evolved, and continues to evolve, to meet contemporary circumstances. Accordingly, it is the view of the Government of New Zealand that it would be inconsistent with principles of international humanitarian law to purport to limit the scope of article 8, in particular article 8 (2) (b), to events that involve conventional weapons only.

2. The Government of New Zealand finds support for its view in the Advisory Opinion of the International Court of Justice on the Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons (1996) and draws attention to paragraph 86, in particular, where the Court stated that the conclusion that humanitarian law did not apply to such weapons would be incompatible with the intrinsically humanitarian character of the legal principles in question which permeates the entire law of armed conflict and applies to all forms of warfare and to all kinds of weapons, those of the past, those of the present and those of the future.”)

3. The Government of New Zealand further notes that international humanitarian law applies equally to aggressor and defender states and its application in a particular context is not dependent on a determination of whether or not a state is acting in self-defence. In this respect it refers to paragraphs 40—42 of the Advisory Opinion in the Nuclear Weapons Case.”)

REPUBLIKA PORTUGALSKA

Deklaracje:

Republika Portugalska oświadcza, że ma zamiar wykonywania jurysdykcji wobec każdej osoby znajdującej się na terytorium Portugalii, która jest ścigana w związku z przestępstwami określonymi w artykule 5 ustęp 1 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego z zachowaniem portugalskiego ustawodawstwa karnego.

W związku z artykułem 87 ustęp 2 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Republika Portugalska oświadcza, że wszelkie wnioski o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski, które Portugalia otrzyma od Trybunału, muszą być sporządzone w języku portugalskim lub muszą być do nich dołączone tłumaczenia w języku portugalskim.

(„The Portuguese Republic declares the intention to exercise its jurisdictional powers over every person found in the Portuguese territory, that is being prosecuted for the crimes set forth in article 5, paragraph 1 of the Rome Statute of the International Criminal Court, within the respect for the Portuguese criminal legislation.

With regard to article 87, paragraph 2, of the Rome Statute of the International Criminal Court, the Portuguese Republic declares that all requests for cooperation and any supporting documents that it receives from the Court must be drafted in Portuguese or accompanied by a translation into Portuguese.”)

REPUBLIKA SŁOWACKA

Stosownie do artykułu 87 ustęp 2 statutu Republika Słowacka oświadcza, że wnioski Trybunału o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski będą składane w języku angielskim, który jest jednym z języków roboczych Trybunału, wraz z tłumaczeniami na język słowacki, który jest językiem urzędowym Republiki Słowackiej.

Stosownie do artykułu 103 ustęp 1(b) statutu Republika Słowacka oświadcza, że będzie przyjmować, jeżeli jest to konieczne, osoby skazane przez Trybunał, gdy te osoby są obywatelami Republiki Słowackiej albo posiadają miejsce stałego zamieszkania na jej terytorium, w celu odbycia kary pozbawienia wolności, stosując zasadę przekształcenia wyroku wydanego przez Trybunał.

(„Pursuant to article 87, paragraph 2, of the Statute the Slovak Republic declares that requests from the Court for cooperation and any documents supporting such requests shall be submitted in English which is one of the working languages of the Court along with the translation into Slovak which is the official language of the Slovak Republic.

Pursuant to article 103, paragraph 1 (b), of the Statute the Slovak Republic declares that it would accept, if necessary, persons sentenced by the Court, if the

persons are citizens of the Slovak Republic or have a permanent residence in its territory, for purposes of execution of the sentence of imprisonment and at the same time it will apply the principle of conversion of sentence imposed by the Court.”)

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA

Wnioski o współpracę składane przez Trybunał w oparciu o artykuł 87 ustęp 1 (a) statutu będą przekazywane do Centralnego Biura Współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym w Federalnym Departamencie Sprawiedliwości.

Językami urzędowymi w rozumieniu artykułu 87 ustęp 2 statutu będą języki francuski, niemiecki i włoski.

Trybunał może przekazywać informacje na temat podjętych decyzji i innych proceduralnych kroków czy dokumentów osobom, do których te decyzje lub dokumenty są adresowane w Szwajcarii, bezpośrednio poprzez pocztę. Do wszelkich wezwań do zgłoszenia się do Trybunału w charakterze świadka lub biegłego dołączony będzie przepis Reguł Procesowych i Dowodowych Trybunału dotyczący samooskarżenia; przepis ten zostanie przedstawiony zainteresowanej osobie w języku, który będzie przez nią zrozumiały.

W związku z artykułem 103 ustęp 1 statutu Szwajcaria oświadcza, że przejmie odpowiedzialność za wykonanie przekazanych przez Trybunał kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec obywateli Szwajcarii i osób mających stałe miejsce zamieszkania w Szwajcarii.

„Requests for cooperation made by the Court under article 87, paragraph 1 (a), of the Statute shall be transmitted to the Central Office for Cooperation with the International Criminal Court of the Federal Bureau of Justice.

The official languages within the meaning of article 87, paragraph 2, of the Statute, shall be French, German and Italian.

The Court may serve notice of its decisions and other procedural steps or documents on the persons to whom such decisions or documents are addressed in Switzerland directly through the mail. Any summons to appear in Court as a witness or expert shall be accompanied by the provision of the Rules of Procedure and Evidence of the Court concerning self-incrimination; that provision shall be provided to the person concerned in a language which he or she is able to understand.

In accordance with article 103, paragraph 1, of the Statute, Switzerland declares that it is prepared to be responsible for enforcement of sentences of imprisonment handed down by the Court against Swiss nationals or persons habitually resident in Switzerland.”)

KRÓLESTWO SZWECJI

W związku ze złożeniem dokumentu ratyfikacyjnego Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego i odnośnie do zbrodni wojennych wymienionych w artykule 8 statutu, który odnosi się do metod prowadzenia wojny, Rząd Królestwa Szwecji pragnie powołać się na Opinię Doradcą Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 lipca 1996 r. w sprawie legalności groźby lub użycia broni jądrowej, a w szczególności ustępów od 85 do 87 tej opinii, w której Trybunał stwierdza, że nie może być wątpliwości co do stosowania prawa humanitarnego w przypadku użycia broni jądrowej.

Deklaracje:

W odniesieniu do artykułu 87 ustęp 1 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Królestwo Szwecji oświadcza, że wszystkie wnioski o współpracę, sporządzone przez Trybunał na podstawie części IX statutu, muszą być przekazywane za pośrednictwem Szwedzkiego Ministerstwa Sprawiedliwości.

W odniesieniu do artykułu 87 ustęp 2 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego Królestwo Szwecji oświadcza, że wszelkie wnioski i popierające je dokumenty otrzymywane od Trybunału muszą być sporządzone w języku angielskim lub szwedzkim lub, jeżeli to konieczne, muszą być do nich dołączone tłumaczenia na jeden z tych języków.

„In connection with the deposit of its instrument of ratification of the Rome Statute of the International Criminal Court and, with regard to the war crimes specified in Article 8 of the Statute which relate to the methods of warfare, the Government of the Kingdom of Sweden would like to recall the Advisory Opinion given by the International Court of Justice on 8 July 1996 on the Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons, and in particular paragraphs 85 to 87 thereof, in which the Court finds that there can be no doubt as to the applicability of humanitarian law to nuclear weapons.”

„With regard to article 87, paragraph 1, of the Rome Statute of the International Criminal Court, the Kingdom of Sweden declares that all requests for cooperation made by the Court under part 9 of the Statute must be transmitted through the Swedish Ministry of Justice.

With regard to article 87, paragraph 2, of the Rome Statute of the International Criminal Court, the Kingdom of Sweden declares that all requests for cooperation and any supporting documents that it receives from the Court must be drafted in English or Swedish, or accompanied, where necessary, by a translation into one of these languages.”)

WSCHODNIA REPUBLIKA URUGWAJU

Deklaracja interpretacyjna:

Jako Państwo będące stroną Statutu Rzymskiego Wschodnia Republika Urugwaju zapewnia stosowanie

w pełni uprawnień wynikających ze statutu w takim zakresie, w jakim jest właściwa w tej kwestii, oraz w ścisłym związku z przepisami konstytucyjnymi Republiki.

Stosownie do przepisów części IX statutu zatytułowanej „Współpraca międzynarodowa i pomoc prawna” organ wykonawczy w terminie sześciu miesięcy przedstawia organowi ustawodawczemu ustawę określającą procedurę w celu zapewnienia stosowania Statutu.

(„*Interpretative declaration:*

As a State party to the Rome Statute, the Eastern Republic of Uruguay shall ensure its application to the full extent of the powers of the Statute insofar as it is competent in that respect and in strict accordance with the Constitutional provisions of the Republic.

Pursuant to the provisions of part 9 of the Statute entitled „International cooperation and judicial assistance”, the Executive shall within six months refer to the Legislature a bill establishing the procedures for ensuring the application of the Statute.”)

REPUBLIKA WĘGIERSKA

Deklaracja:

... Rząd Republiki Węgierskiej składa następujące oświadczenie w związku z artykułem 87 Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (Rzym, 17 lipca 1988):

Wnioski Trybunału o współpracę będą przekazywane Republice Węgierskiej drogą dyplomatyczną. Takie wnioski o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wniosek będą sporządzane w języku angielskim.

(„... *the Government of the Republic of Hungary makes the following declaration in relation to article 87 of the Statute of the International Criminal Court (Rome, 17 July 1998):*

Requests of the Court for cooperation shall be transmitted to the Government of the Republic of Hungary through diplomatic channel. These requests for cooperation and any documents supporting the request shall be made in English.”)

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej rozumie użyte w artykule 8 ustęp (2) (b) i (e) pojęcie: „ustalone ramy prawa międzynarodowego” jako obejmujące międzynarodowe prawo zwyczajowe ustalone przez praktykę państwa i doktrynę prawną.

W tym kontekście Zjednoczone Królestwo potwierdza i zwraca uwagę Trybunału na swój punkt widzenia wyrażony, *inter alia*, w swoich oświadczeniach

złożonych przy ratyfikacji stosownych instrumentów prawa międzynarodowego włącznie z Protokołem Dodatkowym do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 r. odnoszącym się do ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokół I) z dnia 8 czerwca 1977 r.

Zjednoczone Królestwo oświadcza stosownie do artykułu 87 ustęp (2) statutu, że wnioski o współpracę i jakiegokolwiek dokumenty popierające wnioski muszą być sporządzone w języku angielskim.

(„*The United Kingdom understands the term “the established framework of international law”, used in article 8 (2) (b) and (e), to include customary international law as established by State practice and opinio iuris. In that context the United Kingdom confirms and draws to the attention of the Court its views as expressed, inter alia, in its statements made on ratification of relevant instruments of international law, including the Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12th August 1949, and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I) of 8th June 1977.*

The United Kingdom declares, pursuant to article 87 (2) of the Statute, that requests for cooperation, and any documents supporting the request, must be in the English language.”)

4. W zawiadomieniu otrzymanym 6 maja 2002 r. Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki poinformował Sekretarza Generalnego o następującym:

Niniejszym informuję, w związku z Rzymskim Statutem Międzynarodowego Trybunału Karnego przyjętym 17 lipca 1998 r., że Stany Zjednoczone nie zamierzają stać się stroną tego traktatu. W związku z tym Stany Zjednoczone nie mają żadnych zobowiązań prawnych wynikających z podpisania statutu w dniu 31 grudnia 2000 r. Stany Zjednoczone wnoszą o to, aby ich zamiar wyrażony w tym piśmie został odzwierciedlony w liście depozytariusza odnoszącej się do statusu tego traktatu.”

(„*In a communication received on 6 May 2002, the Government of the United States of America informed the Secretary-General of the following:*

„This is to inform you, in connection with the Rome Statute of the International Criminal Court adopted on July 17, 1998, that the United States does not intend to become a party to the treaty. Accordingly, the United States has no legal obligations arising from its signature on December 31, 2000. The United States requests that its intention not to become a party, as expressed in this letter, be reflected in the depositary’s status lists relating to this treaty.”)

Minister Spraw Zagranicznych: w z. D. Hübner